

W Edług Wiedeńskich wiadomości, utratą wielce potrzebną Fortecy Bårcellony w Katalonieny Hiszpånom należąca, *alias Portus* do Mådrydu, przez Fråncuzow odebrány z wielkim krwie rozlaniem, sprawuie znowu trudność w zawieraniu Tråktátow Generåluych y Vniwersålnych między Monårchåmi Colligåtami, å Kõronå Fråncuska, chcac niby tå pokåzowåc się tryumfuiacå, y iåko *visatrix dare Leges*; zåtrudniåiac rzeczy stoisåiac się do propozycyi uczynioney od Plenipotetow *Augustissimi Imperatoris* y Pånstwå Rzymskiego, kiedy nådeszłå wiadomosc, przez wyråzne-go Kuryerå z Hågi w przeszłych dniåch do Wiedniå, iż Fråncuscy Plenipotentowie, nie chca by namniiey oddåc Luxemburgu we Flåndryey, y Stråzburku, åni zå te kråie *aquivalentia* przed tym przełożone, *in illo Congressu Hagensi*. Zåczym tå niespodzie-wånå odmianå rzeczy *ex parte* Monårchii Fråncuskiej, wzbudza wåsztykch Mo-nårchow Interessåntow, znowu *ad arma*, choçåsz *in Armistitio hac negotia* zoståia, y Medyatorowie muszå się poczuwåc w swoiey powinności, upomnienia się Krolowi I. M. Fråncuskiemu, åby słowå dotrzymåc raczył wedlug przeszłych swoich obie-tnic, chcac go obligowåc wåśnie *per omnes possibilitates* do otrzymånia tey kondi-cyey, bo in quantumby *persisteret Rex Christianissimus* w tym uporze, musålyby się rozerwåc te Tråktåty, ktore iuz blisko były do końcå przywiedzione.

General Rabatyn z swoia Diwizya, zå ordynånsem Xciå Eugeniuszå Sabaudia, opåtrzywszy Pålly, dla zåbronienia incursey Ordzie Budziackiey, y wtårgnienia do Siednigrodu, ruszył się był ku głównemu Woysku, zoståwiwszy wåsztyko *in tran-quillitate* przez utwierdzenie w tåmtym Narodzie ståteczney wierności ku Cefårzo-wi Pånu swemu. Y zåczywszy się z głównym Woyskiem, poszli wåszyscy Mårsem ku Peterwårådynowi, y potym przeciwo Nieprzyåcielowi, åby mu nie dopuścić åttåkowånia tey Fortecy, lubo wiele było tåkiego zdånia, że Sultån Cefårz Turecki, nie zechce się nå watpliwe puścić Fortuny beåpieczeństwo, osobliwie måiac w uwadze, że to mieysce iest *regulariter* ufortifikowåne przy licznym Gwårnizonie. Wåszytká reż Skwådrå Cefårzå I. M. u Sålånkemenu gotowå byłą, gdyż *per ali-quam apparentiam*, zdåły się zamysły Sultåńskie bydż, nå zruynowånie Mostu Ce-fårskiego, zbudowånego utegoż Peterwårådynu. Åż *tandem* oståtnie listy z tåm-tåd doniosły *Gubernio Imperiali*, iż Turcy z swoia Skwådrå nå Dunåiu, ståråli się opå-nowåc pewnå Wyspę, blisko tey Fortecy, y rozerwåc Most Cefårski, ktorego bro-nili z tey strony Działåmi z Fortecy, å z drugiey strony z Szåncu iednego dobrze osådzonego, y iåko åttåkowånie Tureckie było nåtårczywe, tåk nie rownie odwå-żnå resistencya Cefårskich Zolnierzow, osobliwie tych, ktorzy bronili Wyspy w liczbie sześciuset Piechoty zåstånioney od Dział z Miåstå, kedy Turcy stråcili wię-cey niż pięć set ludzi, y niektore ich måle Okręty, zepłowåne zoståły. Y przy-dåia w tych liståch, żeby byli Turcy przyståpili do åttåkowånia Peterwårådynu, gdyby im były nå dobre wyszły te dwie wyżej míanowåne Imprezy; y lubo Turcy rozpostrzeli byli Most nå Bågniskåch od Rzeki Cisy pochodzåcych, åby się byli odwåżyli przepråwić przez nią, dla uchronienia bitwy, y potym dla koczowånia z wåsztykim Woyskiem, nå szerokim polu, y potężnym Szåncu (*quondam* od Rzymiånow wyståwionym iåko się to w Historyåch znåyduie) å Cefårscy nie dåleko byli swoy Oboz zåłożyli nå przeciwo Nieprzyåcielskiemu, oblerwuiac iego ruszenie, y przytym domiewåiac się Turcy, że siły Cefårskie, nie så większe nåd 24. tysåcie do boiu, å *contra* Woysko ich Pogåńskie, råchowåło się nå 60. tysåicy do boiu ludzi Europeyskich, z dwiemå tysåcåmi Ordzy Budziackiey, ktora zå Emirem Sultåńskim w posilku przyszłå, przy obecnoći ieszczå do tego Sul-tånå, bråłå pochob większy do odwåżenia się nå Båtålia w polu, y påttråły z obu-dwu stron Woyskå nå siebie Cefårskie, nie ustråszonym sercem, chcac pokazåc *va-lorem suum* stånęło, *ad frontem* Nieprzyåcielowi.

Y tåk przy låsce y pomocy Boskiey, zånåcznå Woyskå *Augustissimi Imperatoris*,

złączone z innemi w posiłku Chrześciańskimi Troppami, otrzymały wiktorya, kiedy 12. *praesentis*, wálna z Nieprzyjacielem okopánym trzemá wálami, stoczywszy bitwę y Bátalia, nie tylko wszytkie Obozy iego znieśli, y zágrábili, ale też y łámych láneczárów ná plácu trupem ná szefnáście tyśńcy położyli, ktorých byłá lánzdá Turecka do ućieczki się udáiacá w zamieszaniu odstąpiłá, y tá chcąc się fálwować przez Cisę Rzekę po większey części zátonęłá, żywcem wziętych ná kilkanaście set ráchuia, oprócz ránnych tylo drugie *letaliter*: tak dálece, że ráchuia między zabitemi ná Plácu, z zátonionemi, ránnymi, y z więźniami wszytkich ná trzydzieści tyśńcy. Sam Wielki Wezyr, z láneczár Aghá w tey potrzebie zginęli, trzech Báśów żywcem poimano. Sułtan Cesarz Turecki ná drugiey stronie Rzeki Cisy z lánzdá swojá lekka, *aliás* z Kommunikiem stoiać pogotowiu, zámyślał w dálsze Węgry puścić się, lecz widząc ná támtéy stronie Rzeki, tak wielką swoich klęskę, co prędzey noca uszedł, zostáwiwszy włásne swoje Namioty bogáte, y innych wiele rzeczy Cefárskiemu Woysku *in pradam*, ktore zdobył wielkie odniosło, bo ná sto dwádzieściá Dział róžnych, oprócz kilku Kártánów y Mozdżierzów, y Ammunicyi moc wielka z Prowiántem y z całym Taborem Tureckim, álbo Obozem y Namiotami dostało się w łup Cefárskim. Siedm Bunczuków y dwie Chorągwi Sułtáńskie wzięto: owo zgołá *Victoriam insignem* Pan Bog Woyskom Chrześciańskim z łáski swoiey, *sub felicissimis auspicijs Augustissimi Imperatoris, & aliorum Monarcharum*, pod naywyższá Directiá Xiążęciá I. M. Eugeniuszá Sabaudia raczył dárować; zá co niech będzie ná wieki pochwalony. Do tey tak wálney potrzeby y Bátaliey, y uderzenia ná Okopy Tureckie, naprzód przodowali odważnie Káwálerowie, Żołnierze Naiás: Krolá I. M. Polskiego, Xciá I. M. Elektorá Sáskiego, *nouiter gloriose* ukoronowánego, *Copia Auxiliares*, pod Kommenda I. M. P. Graffá Generálá de Ráys, ktorego kilkárázy postrzelono *periculose* (iednáć przy nádziei Boskiey, że to nie będzie szkodliwie). Z Ludzi Cefárskich, y nášzego Krolá I. M. Polskiego, y z róžnych inszych Regimentów, ráchuia stráconych y ránnych w tey potrzebie ná trzy tyśńce *circiter*, o czym może byđź ieszcze y ná potym rzetelnieysza y obszernieysza *genuina relatio* iáko te *Victoriosá arma Augustissimorum Imperatoris & Regis Poloniarum & aliorum Principum* táńże gościły, y dáleć zá łáska y pomocá Naywyższego Wszéchmogácego Bogá victoriá prosequowáli. Trwáli tá Potrzebá godzin 7. wielce ogništa, y ledwo nie tak záwzięta iáko pod Wiedniem zá S. P. Naiásnieyszego Krolá I. M. Ianá Trzećiego. A ci Báśowie pozostáli z swemi Diwizyámi pod Belgrádem co stáli w Polu u Semblinu, czekáiac ná dálsze ordynáńse Sułtáńskie, usłyszawszy o nieszczęściu swoich, retyrowáli się do Fortec.

Z Wenecyey także *confirmatur*, o bitwie ná Morzu *in Iulio* odpráwionej, przez 7. godzin trwáiecej bárdzo krwáwey z Flottá Turecká pod Báślá Medzomortem, ktora szczęśliwie odpráwiłá Flottá Wenecka, przy pomocy Boskiey, tak dálece, że Turcy musieli odstąpić z wielką swojá szkoda, á nie bez stráty też y szkody Wencow, kiedy zabitych ráchuia y ránnych ná 200. kilkádzieśiat, y táń kilká Officierów znacznych zginęło, á ieden nayprzednieyszy Kápitan Kontáráni ránny zostál. Szkoda záś w Galerách Sułtáńskich Okrętách, także znaczna znáyduie się y w Wenckich státkách. O drugiey Victoryey także nád Rebellizántami, iest wiadomość y o sámých Herfztów słyháć, ále relácyatych rzeczy byđź nie może, chybá ná przyszlá Poczte, dla krotkości czásu.

Iák prętko w Rzymie stánął Pocztańmi ieden Pułkownik Niderlánczyk rodem od Naiásnieyszego Krolá I. M. Polskiego Xciá I. M. Elektorá Sáskiego wypráwiony, záraz poszedł do nog Papieških, pierwszá oddáiac *verberácy*, iáko nayprędzey Oyca S. Imieniem tego Monárchy, oznaymuiąc *de Abiuratione Dogmatorú Luteri, in Publico sacro* Listem swóim Kroléwskim pokornym, do Kárdynałá Bárberyńiego dirigowánym, áby Imieniem Iego Kroléwskim, raczył go prezentowác Oyca S. będąc práwdziwym Kátolikiem Rzymłkim, upewnił Oyca S. ze w krotce wypráwi Rosła Wielkiego *cum obedientia & submissione* po Koronácyey, záżywszy pokórných słów, w liście I. K. M. prezentowány Oyca S. ná ośtátnim Konfistorzu, od tego Kárdynałá Bárberyńiego, y záraz *propterea* Ociec S. *in Congregatione Status* Kárdynałów, rozkazał go czytác, y trutynowano iáko dáć respons Krolowi I. M. tego záś Pułkownika iáko Posłániká Kroléwskiego przyiáwwszy wdzięcznie, rzekł mu Ociec S. że *ciety się extremé* z tego Listu Krolá I. M. y, że w krotce respons náń będzie oddány; przez I. M. Xiędzá Legatá *Sedis Apostolicae* w Polńczech zostáiącego,